

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 2

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 3 ianuarie 2008

SUMAR

	Pagina		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 951 din 30 octombrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) lit. b) și art. 22 alin. (1) din Normele privind circulația materialelor lemnoase și controlul circulației acestora și al instalațiilor de transformat lemn rotund, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 427 din 23 martie 2004	2-3	Decizia nr. 963 din 30 octombrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal	8-9
Decizia nr. 956 din 30 octombrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată.....	3-4	Decizia nr. 965 din 30 octombrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 907 și art. 908 din Codul comercial	9-11
Decizia nr. 957 din 30 octombrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului	5-6	Decizia nr. 1.087 din 22 noiembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 132 din Codul de procedură civilă	11-13
Decizia nr. 958 din 30 octombrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 alin. (5) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor	6-8	Decizia nr. 1.127 din 27 noiembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor titlului III (art. 77—108) din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală	13-15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 951**

din 30 octombrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) lit. b) și art. 22 alin. (1) din Normele privind circulația materialelor lemnoase și controlul circulației acestora și al instalațiilor de transformat lemn rotund, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 427 din 23 martie 2004

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 alin. (1) lit. b) și art. 22 alin. (1) din Normele privind circulația materialelor lemnoase și controlul circulației acestora și al instalațiilor de transformat lemn rotund, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 427 din 23 martie 2004, excepție ridicată de Dorel Fetele în Dosarul nr. 908/288/2006 al Judecătoria Râmnicu-Vâlcea.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, apreciind că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 12 aprilie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 908/288/2006, **Judecătoria Râmnicu-Vâlcea a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 alin. (1) lit. b) și art. 22 alin. (1) din Normele privind circulația materialelor lemnoase și controlul circulației acestora și al instalațiilor de transformat lemn rotund, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 427 din 23 martie 2004.**

Excepția a fost ridicată de Dorel Fetele într-o cauză având ca obiect o plângere contravențională.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât impun agenților economici modalitatea și locul achiziționării registrului unic de control (Imprimeria Națională), încălcându-se astfel principiul libertății comerțului.

Judecătoria Râmnicu-Vâlcea apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, deoarece controlul constituționalității normelor aprobate prin hotărâri ale Guvernului nu intră în competența Curții Constituționale.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât nu îndeplinește condițiile prevăzute de art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 21 alin. (1) lit. b) și art. 22 alin. (1) din Normele privind circulația materialelor lemnoase și controlul circulației acestora și al instalațiilor de transformat lemn rotund, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 427 din 23 martie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 328 din 16 aprilie 2004, cu modificările aduse prin Hotărârea Guvernului nr. 363 din 22 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 286 din 30 martie 2006.

Textele de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 21 alin. (1) lit. b): „(1) *Deținătorii de depozite de materiale lemnoase, precum și deținătorii instalațiilor de transformat lemn rotund au următoarele obligații: [...]*

b) să dețină registrul unic de evidență a materialelor lemnoase, să îl completeze corespunzător și să înregistreze în acesta avizele de însoțire corespunzătoare cantităților de materiale lemnoase primite spre depozitare, prelucrare și/sau comercializare, precum și avizele de însoțire corespunzătoare cantităților de materiale lemnoase expediate;”

— Art. 22 alin. (1): „*Registrul unic de evidență a materialelor lemnoase este document cu regim special, are paginile*

numerotate, iar tipărirea și distribuirea în condițiile legii a formularelor se asigură de Compania Națională «Imprimeria Națională» — S.A.»

Excepția este raportată la prevederile art. 135 alin. (2) lit. a) din Constituție potrivit cărora statul trebuie să asigure libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, potrivit art. 146 lit. d) teza întâi din Constituție, aceasta „hotărăște asupra excepțiilor de neconstituționalitate privind legile și ordonanțele, ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial”, iar, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, „decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind

neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță [...]”.

Așa fiind, normele adoptate de Guvern nu pot constitui obiect al controlului de constituționalitate exercitat de Curtea Constituțională. Pentru aceste motive, potrivit dispozițiilor art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992, instanța judecătorească trebuia să constate că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă și să respingă cererea de sesizare a Curții Constituționale. Întrucât instanța de judecată nu s-a conformat acestor dispoziții legale, urmează ca excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 alin. (1) lit. b) și art. 22 alin. (1) din Normele privind circulația materialelor lemnoase și controlul circulației acestora și al instalațiilor de transformat lemn rotund, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 427 din 23 martie 2004, să fie respinsă ca inadmisibilă de către Curtea Constituțională.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) lit. b) și art. 22 alin. (1) din Normele privind circulația materialelor lemnoase și controlul circulației acestora și al instalațiilor de transformat lemn rotund, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 427 din 23 martie 2004, excepție ridicată de Dorel Fetele în Dosarul nr. 908/288/2006 al Judecătoriei Râmnicu-Vâlcea.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 30 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,

Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 956
din 30 octombrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Lucky Octopus” — S.R.L. din Pitești în Dosarul nr. 1.578/280/2007 al Judecătoriei Pitești — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, apreciind că se impune păstrarea jurisprudenței Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 3 aprilie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 1.578/280/2007, **Judecătoria Pitești — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată.**

Excepția a fost ridicată într-o cauză având ca obiect emiterea unei ordonanțe care să conțină o somație de plată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 5/2001 sunt neconstituționale, întrucât prin acestea se limitează dreptul debitorului de a se folosi de toate mijloacele de probă în apărarea sa.

Judecătoria Pitești — Secția civilă opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată în sensul celor statuate de Curtea Constituțională în jurisprudența sa.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată pentru motivele care au fost reținute de Curte în jurisprudența sa.

Avocatul Poporului apreciază că actul normativ criticat este constituțional, invocând în acest sens jurisprudența Curții în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a Ordonanței Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Lucky Octopus” — S.R.L. din Pitești în Dosarul nr. 1.578/280/2007 al Judecătoriei Pitești — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 30 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile Ordonanței Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 30 iulie 2001.

Excepția este raportată la dispozițiile art. 21 alin. (1)—(3) referitoare la accesul liber la justiție și ale art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare.

Examinând excepția, Curtea Constituțională constată că asupra constituționalității actului normativ criticat s-a mai pronunțat, de exemplu, prin Decizia nr. 222 din 13 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 283 din 27 aprilie 2007.

Cu acel prilej, Curtea a reținut că procedura somației de plată este o procedură specială în materia executării creanțelor, legiuitorul având, conform atribuțiilor stabilite de art. 126 din Constituție, dreptul exclusiv de a reglementa prin lege procedura de judecată și competența instanțelor judecătorești, cu condiția respectării celorlalte dispoziții din Constituție.

Curtea mai observă că limitarea mijloacelor de probă doar la înscrisuri, completate cu explicații și lămuriri date de părți, a fost determinată tocmai de caracterul special al procedurii ce se aplică în scopul realizării de bunăvoie sau prin executare silită a creanțelor certe, lichide și exigibile ce reprezintă obligații de plată a unor sume de bani, asumate prin contract constatat printr-un înscris ori determinate potrivit unui statut, regulament sau altui înscris, însușit de părți prin semnătură ori în alt mod admis de lege.

Așa fiind, prevederile actului normativ criticat nu aduc atingere art. 21 alin. (1)—(3) și art. 24 alin. (1) din Constituție.

Magistrat-asistent,

Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 957

din 30 octombrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 26/1990
privind registrul comerțului

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, excepție ridicată de Societatea Comercială „Barak Art Industry” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 2.923/2/2007 al Curții de Apel București — Secția a V-a comercială.

La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției, apărătorul cu delegație la dosar, lipsind cealaltă parte, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Apărătorul autorului excepției solicită admiterea acesteia, susținând oral concluziile scrise depuse la instanța de fond.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, arătând că neconstituționalitatea textului de lege criticat este dedusă din interpretarea coroborată a prevederilor sale cu dispozițiile art. 303 din Codul de procedură civilă, aspect ce excedează competenței Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 25 mai 2007, pronunțată în Dosarul nr. 2.923/2/2007, **Curtea de Apel București — Secția a V-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (5) din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului.**

Excepția a fost ridicată într-o contestație în anulare formulată împotriva unui recurs ce a fost respins ca nul, deoarece nu a fost motivat în termenul prevăzut de art. 6 alin. (5) din Legea nr. 26/1990.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât nu cuprind o dispoziție privind obligativitatea comunicării către parte a încheierii pronunțate de judecătorul-delegat, astfel că aceasta nu își poate exercita pe deplin dreptul de a se adresa justiției și de a se apăra.

Curtea de Apel București — Secția a V-a comercială nu și-a exprimat opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor

două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, așa cum a statuat Curtea în jurisprudența sa.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile legale criticate sunt constituționale și cuprind norme de procedură pe care legiuitorul are libertatea să le adopte, potrivit art. 126 alin. (2) din Legea fundamentală.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile apărătorului autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 6 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 49 din 4 februarie 1998, cu modificările și completările ulterioare, având următorul cuprins:

„Art. 6: (1) *Înregistrările în registrul comerțului se fac pe baza unei încheieri a judecătorului delegat sau, după caz, a unei hotărâri judecătorești irevocabile, în afară de cazurile în care legea prevede altfel.*

(2) *Încheierile judecătorului delegat privitoare la înmatriculare sau la orice alte înregistrări în registrul comerțului sunt executorii de drept și sunt supuse numai recursului.*

(3) *Termenul de recurs este de 15 zile și curge de la data pronunțării încheierii pentru părți și de la data publicării încheierii sau a actului modificator al actului constitutiv în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, pentru orice alte persoane interesate.*

(4) *Recursul se depune și se menționează în registrul comerțului unde s-a făcut înregistrarea. În termen de 3 zile de la data depunerii, oficiul registrului comerțului înaintează recursul curții de apel în a cărei rază teritorială se află domiciliul sau sediul comerciantului, iar în cazul sucursalelor înființate în alt județ, la curtea de apel în a cărei rază teritorială se află sediul sucursalei.*

(5) *Motivele recursului se pot depune la instanță, cu cel puțin două zile înaintea termenului de judecată.*

(6) *În cazul admiterii recursului, decizia instanței de recurs va fi menționată în registrul comerțului.”*

Excepția este raportată la prevederile art. 21 referitor la accesul liber la justiție și ale art. 24 privind dreptul la apărare din Constituție.

Examinând excepția, Curtea Constituțională constată că asupra constituționalității dispozițiilor art. 6 alin. (1) din Legea nr. 26/1990 s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 241 din 9 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 387 din 5 mai 2006, în sensul respingerii excepției. Cu acel prilej, s-a reținut că acestea sunt norme procedurale care reglementează aspecte referitoare la funcționarea societăților comerciale în condiții de legalitate, fără să conțină dispoziții de

natură să îngreudească dreptul de liber acces la justiție ori dreptul de a beneficia de un proces echitabil. De asemenea, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, este atributul exclusiv al legiuitorului să reglementeze competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată, atâta vreme cât își subordonează acest demers regulilor și principiilor constituționale.

De altfel, lacunele textului de lege criticat ori modul în care acesta este aplicat de instanțe nu pot forma obiectul controlului exercitat de Curtea Constituțională.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, excepție ridicată de Societatea Comercială „Barak Art Industry” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 2.923/2/2007 al Curții de Apel București — Secția a V-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 30 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 958
din 30 octombrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 alin. (5) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

La apelul nominal răspunde reprezentantul autorului excepției și reprezentantul Consiliului Superior al Magistraturii, ambii cu delegație la dosar.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul autorului excepției solicită admiterea acesteia, arătând că textul de lege criticat instituie o inegalitate între avocații care intră în magistratură și care ulterior beneficiază de pensia de serviciu și magistrații care au intrat în avocatură și au exercitat această profesie înainte de data pensionării.

Reprezentantul Consiliului Superior al Magistraturii apreciază că excepția este neîntemeiată, în sensul celor statuate de Curte în jurisprudența sa.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, apreciind că se impune păstrarea jurisprudenței Curții în materie.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 alin. (5) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, excepție ridicată de Filică Epure în Dosarul nr. 9.613/2/2006 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 16 mai 2007, pronunțată în Dosarul nr. 9.613/2/2006, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 82 alin. (5) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor.**

Excepția a fost ridicată într-o acțiune în contencios administrativ în care s-a solicitat anularea unei hotărâri a Consiliului Superior al Magistraturii.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât prin aplicarea lor Consiliul Superior al Magistraturii a refuzat să ia în considerare activitatea desfășurată de autorul excepției în calitate de judecător, cu motivarea că vechimea în muncă la care se referă textul de lege criticat este utilă numai judecătorilor în funcție, nu și celor pensionați, ceea ce constituie o discriminare contrară principiilor consacrate prin Legea fundamentală.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece, în considerarea situației speciale a unor categorii socioprofesionale, legiuitorul poate institui tratamente juridice diferențiate prin condiții și criterii de acordare derogatorii, precum și printr-un mod de calcul și quantum diferite ale pensiilor.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții în materie.

Avocatul Poporului apreciază că textul de lege criticat este constituțional, în sensul celor statuate de Curte în jurisprudența sa.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile reprezentanților autorului excepției și părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 82 alin. (5) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2005.

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

Ulterior datei la care Curtea Constituțională a fost sesizată textul de lege criticat a fost modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 100 din 4 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 684 din 8 octombrie 2007, conservând însă soluția legislativă inițială.

Conform jurisprudenței sale, Curtea se va pronunța asupra art. 82 alin. (5) din Legea nr. 303/2004, cu modificările ulterioare, care are în prezent următorul conținut: „*Persoanele care îndeplinesc condițiile de vechime prevăzute la alin. (1) și (3) numai în funcția de judecător sau procuror se pot pensiona și pot beneficia, la împlinirea vârstei de 60 de ani, de pensie de serviciu, chiar dacă la data pensionării au o altă ocupație. În acest caz, pensia se stabilește dintr-o bază de calcul egală cu indemnizația de încadrare brută lunară pe care o are un judecător sau procuror în activitate, în condiții identice de funcție, vechime și grad al instanței sau parchetului, și sporurile, în procent, avute la data eliberării din funcție. De această pensie de serviciu pot beneficia numai persoanele care au fost eliberate din funcția de judecător sau procuror din motive neimputabile*”.

Excepția este raportată la dispozițiile art. 16 din Constituție referitor la egalitatea în drepturi.

Examinând excepția, Curtea Constituțională constată că asupra constituționalității dispozițiilor art. 82 alin. (5) din Legea nr. 303/2004, înainte de modificare, s-a pronunțat prin mai multe decizii. Astfel, prin Decizia nr. 119 din 15 februarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 252 din 16 aprilie 2007, Curtea a reținut, în esență, că legiuitorul este în drept să stabilească și să modifice, ori de câte ori apare această necesitate, condițiile și criteriile de acordare a pensiilor, modul de calcul și quantumul acestora.

Astfel, pentru persoanele care la data pensionării nu mai sunt în funcția de judecător sau de procuror, alin. (5) al art. 82 cere ca, pentru a putea beneficia de pensia de serviciu, să aibă o vechime de cel puțin 25 de ani numai în funcția de procuror sau de judecător, fără a putea lua în calcul vechimea realizată în orice altă funcție la care se referă art. 86 din Legea nr. 303/2004.

Curtea a mai reținut că, deși este diferențiată, această reglementare nu este discriminatorie, întrucât, așa cum s-a arătat în jurisprudența sa, persoanele care se pensionează din funcția de judecător sau de procuror rămânând în această funcție până la îndeplinirea tuturor condițiilor de pensionare și cele care, deși au trecut într-o altă activitate, au în funcția de judecător sau de procuror o vechime de 20 de ani sau chiar de 25 de ani se află, în mod evident, într-o situație diferită față de persoanele care la data îndeplinirii condițiilor de pensionare sunt încadrate în alte funcții, iar în funcția de judecător sau de procuror nu au realizat o vechime de cel puțin 25 sau 20 de ani. Conform jurisprudenței Curții Constituționale, concordantă și cu practica Curții Europene a Drepturilor Omului, situația obiectiv diferită în care se află anumite categorii de persoane justifică sau chiar impune instituirea prin lege a unui tratament juridic rezonabil diferențiat, fără ca aceasta să reprezinte privilegii ori discriminări.

Cu privire la critica referitoare la modul în care Consiliul Superior al Magistraturii a soluționat cererea autorului excepției, Curtea reține că nu este competentă să se pronunțe, hotărârea Consiliului putând fi supusă numai cenzurii instanței de judecată.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 alin. (5) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, excepție ridicată de Filică Epure în Dosarul nr. 9.613/2/2006 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 30 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 963
din 30 octombrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Mihai Doru Băjan în Dosarul nr. 339/3/2007 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, apreciind că se impune păstrarea jurisprudenței Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 6 februarie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 339/3/2007, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal.** Excepția a fost ridicată de Mihai Doru Băjan cu prilejul soluționării unei cauze ce are ca

obiect cererea prin care se solicită anularea obligațiilor de plată privind impozitul pe venit.

În motivarea excepției autorul acesteia susține că Legea nr. 571/2003 este neconstituțională, întrucât a fost adoptată cu nerespectarea prevederilor constituționale privind procedura de legiferare. În acest sens, arată că, potrivit precizării făcute în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, legea a fost adoptată cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituție, referitoare la cvorumul și numărul de voturi necesare adoptării legilor ordinare, deși această lege, reglementând în art. 245 (devenit în urma modificării art. 296¹) infrațiuni și pedepse, este lege organică în sensul art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituție și nu poate fi adoptată decât cu majoritatea de voturi prevăzută de art. 76 alin. (1) din Constituție. Mai arată că o lege organică nu poate fi modificată sau completată decât prin acte normative de aceeași forță juridică. Astfel, dacă Legea nr. 571/2003 este neconstituțională, sunt neconstituționale și toate celelalte acte normative care au modificat-o ori au completat-o ulterior.

Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția ridicată nu este întemeiată. Astfel, consideră că mențiunea din Monitorul Oficial al României în sensul că legea a fost adoptată în condițiile prevăzute de art. 76 alin. (2) din Constituție reprezintă o eroare materială. În acest sens, arată că, în realitate, la votul final exprimat pentru adoptarea legii, atât la Senat, cât și la Camera Deputaților s-a realizat majoritatea de voturi necesară pentru adoptarea unei legi organice.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul arată că infracțiunile din Codul fiscal au fost introduse prin Legea nr. 494/2004 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 83/2004 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, prin introducerea art. 296¹, lege adoptată potrivit art. 76 alin. (1) din Constituție.

Avocatul Poporului consideră că prevederile Legii nr. 571/2003 sunt constituționale, întrucât Legea nr. 494/2004, prin care s-a introdus în Legea nr. 571/2003 un titlu nou pentru reglementarea infracțiunilor la regimul fiscal, a fost adoptată cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (1) din Constituție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Mihai Doru Băjan în Dosarul nr. 339/3/2007 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 30 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,

Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 965

din 30 octombrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 907 și art. 908 din Codul comercial

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocar — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător
Tudorel Toader — judecător
Augustin Zegrean — judecător

Antonia Constantin — procuror
Cristina Cătălina Turcu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 907 și art. 908 din Codul comercial, excepție ridicată de Societatea Comercială „Prod Export Matca” — S.R.L în Dosarul nr. 1.334/3/2006 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, apreciind că se impune păstrarea jurisprudenței Curții în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 14 mai 2007, pronunțată în Dosarul nr. 1.334/3/2006, **Tribunalul București — Secția a VI-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 907 și art. 908 din Codul comercial.**

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Prod Export Matca” — S.R.L. într-o cauză având ca obiect recursul împotriva unei încheieri prin care s-a dispus înființarea unui sechestrul asigurător asupra unui imobil.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textele de lege criticate aduc atingere dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1), ale art. 21 alin. (1)—(3) și ale art. 135 alin. (1). În acest sens, arată că art. 907 și art. 908 din Codul comercial creează în materie comercială un regim derogatoriu de la cel general privind măsurile asigurătorii, deoarece se poate institui sechestrul asigurător numai asupra „averii mobile” a debitorului, cu obligația plății unei cauțiuni. Așa fiind, se creează o stare de vădită inegalitate între creditorii comercianți și cei necomercianți, întrucât primii pot să solicite înființarea unui sechestrul asigurător numai asupra averii mobile a debitorului, cu plata unei cauțiuni. Totodată, este încălcat și principiul accesului liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, întrucât creditorul comerciant este în imposibilitate de a-și valorifica drepturile în ipoteza în care debitorul nu are niciun bun mobil. Prin textele de lege criticate se creează o incertitudine cu privire la recuperarea creanțelor de către creditori, ceea ce contravine principiului economiei de piață.

Tribunalul București — Secția a VI-a comercială opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, în sensul celor statuate de Curtea Constituțională în jurisprudența sa.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este lipsită de obiect, pentru considerentele reținute de Curte în Decizia nr. 501 din 13 iunie 2006.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate sunt constituționale, sens în care a statuat și Curtea în jurisprudența sa.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 907 și art. 908 din Codul comercial, care au următorul conținut:

— Art. 907: *„Partea interesată în o cauză comercială va putea deodată cu intentarea acțiunii, să ceară a se pune sechestrul asigurător asupra averii mobile a debitorului său, conform art. 614 și următoarele din procedură civilă după deosebiriile mai jos enunțate. Va putea de asemenea să urmărească și să poprească pentru sumele cuprinse în titlul său, sumele sau efectele datorate debitorului său de către un al treilea, conformându-se dispozițiilor art. 456 și următoarele din Codul de procedură civilă.”;*

— Art. 908: *„Sechestrul sau poprirea nu se va putea înființa decât numai cu dare de cauțiune, afară de cazul când cererea de sechestrul sau de poprire se face în virtutea unei cambii sau a unui alt efect comercial la ordin sau la purtător, protestat de neplată. Judecătoria se va pronunța asupra sechestrului în camera de consiliu, fără prealabila chemare a părților. Sechestrul asigurător nu poate fi ridicat decât dacă debitorul va consemna suma, capital, interese și cheltuieli pentru care s-a înființat acel sechestrul.”*

Excepția este raportată la dispozițiile constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) privind egalitatea cetățenilor în fața legii, art. 21 alin. (1) — (3) privind accesul liber la justiție și art. 135 alin. (1) privind economia României.

Examinând excepția, Curtea Constituțională constată că prin Decizia nr. 501 din 13 iunie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 6 iulie 2006, a respins excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 907 din Codul comercial, statuând, în esență, că, potrivit textului de lege criticat, pentru instituirea sechestrului asigurător în materia litigiilor comerciale partea interesată trebuie să respecte dispozițiile Codului de procedură civilă referitoare la această măsură asiguratorie. Or, dispozițiile art. 614 și următoarele din vechiul Cod de procedură civilă, la care face referire art. 907 din Codul comercial, se regăsesc în cuprinsul art. 591—596 din actuala reglementare, iar potrivit prevederilor art. 60, coroborate cu cele ale art. 48 alin. (4) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, dispozițiile de modificare și de completare se încorporează, de la data intrării lor în vigoare, în actul de bază, care trebuie să țină seama de situația juridică a normei de trimitere.

În prezent, potrivit art. 591 alin. 1 teza întâi, „Creditorul care nu are titlu executoriu, dar a cărui creanță este constatată prin act scris și este exigibilă, poate solicita înființarea unui sechestrul asigurător asupra bunurilor mobile și imobile ale debitorului, dacă dovedește că a intentat acțiune”.

Așa fiind, potrivit reglementării în vigoare, prin înființarea sechestrului asigurător se realizează indisponibilizarea atât a bunurilor mobile, cât și a celor imobile ale părâtului, până la finalizarea procesului, în scopul de a garanta reclamantului posibilitatea de a-și realiza creanța constatată prin hotărârea ce se va pronunța.

Pentru aceste motive, nu poate fi reținută critica autorului excepției referitoare la pretinsa discriminare între creditori sub aspectul bunurilor susceptibile de a fi supuse sechestrului asigurător și sub aspectul garanțiilor procesuale.

Cu privire la critica referitoare la neconstituționalitatea dispozițiilor art. 908 din Codul comercial, Curtea observă că nici aceasta nu poate fi reținută. Reglementarea obligației creditorului de a depune o cauțiune atunci când solicită instituirea măsurilor asigurătorii are ca scop împiedicarea exercitării acestui drept cu rea-credință. Cauțiunea reprezintă pentru debitor garanția și că își va putea recupera eventualele prejudicii suferite.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 907 și 908 din Codul comercial, excepție ridicată de Societatea Comercială „Prod Export Matca” — S.R.L în Dosarul nr. 1.334/3/2006 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 30 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,

Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.087

din 22 noiembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 132 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 132 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Cicchine International” — S.R.L. din Corunca în Dosarul nr. 475/2005 al Tribunalului Mureș și Asociația „Figaro Potra” în Dosarul nr. 1.392/318/2006 al Judecătoria Târgu-Jiu.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 771D/2007 și nr. 1.093D/2007, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

Plata cauțiunii nu constituie o condiție de admisibilitate a acțiunii prin care creditorul urmărește realizarea dreptului său, ci exclusiv o condiție pentru înființarea sechestrului asigurător asupra bunurilor mobile și imobile ale debitorului, așa încât nu poate fi reținută încălcarea dispozițiilor art. 21 din Constituție.

În final Curtea constată că prevederile constituționale ale art. 135 alin. (1) privind economia României nu au incidență în speță.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 1.093D/2007 la Dosarul nr. 771D/2007, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 23 octombrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 475/2005, **Tribunalul Mureș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 132 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Cicchine International” — S.R.L. din Corunca.

Prin Încheierea din 29 mai 2007, pronunțată în Dosarul nr. 1.392/318/2006, **Judecătoria Târgu-Jiu a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 132 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Asociația „Figaro Potra”.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii susțin că textul de lege criticat încalcă dispozițiile art. 11, 16, 20, art. 21 alin. (3), art. 24 și 53 din Constituție, precum și pe cele ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În acest sens, arată că termenul pe care instanța îl acordă potrivit prevederilor criticate este un

termen scurt, ce afectează, pe de-o parte, dreptul reclamantului de a beneficia de un termen rezonabil pentru a-și dovedi pretențiile și, pe de altă parte, dreptul pârâtului de a-și realiza apărarea. De asemenea, se arată că textul de lege criticat permite instanței de judecată să dea termen doar reclamantului, dezavantajând astfel pârâtul, care nu poate cere un termen de judecată în această fază a procesului. Se ajunge astfel la aplicarea unui tratament discriminatoriu părților din proces, ceea ce înfrânge dreptul pârâtului la un proces echitabil.

Tribunalul Mureș arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Judecătoria Târgu-Jiu arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul arată că dispozițiile de lege criticate nu au un caracter imperativ și nu aduc atingere sub niciun aspect egalității în drepturi a cetățenilor, dreptului la un proces echitabil și la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil, dreptului la apărare și nu constituie o restrângere a exercițiului unor drepturi, deoarece instanța judecătorească dispune amânarea cauzei și comunicarea către pârât a cererii modificate, el fiind în măsură să își facă apărărea față de noile susțineri ale reclamantului.

Avocatul Poporului arată că dispozițiile de lege criticate se aplică în mod egal tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei juridice, fără nicio discriminare pe criterii arbitrare. De asemenea, dispozițiile criticate nu sunt de natură să îngreuească dreptul părților interesate de a apela la instanțele judecătorești și de a beneficia de toate garanțiile menite să le asigure dreptul la apărare, dreptul la un proces echitabil și la soluționarea acestuia într-un termen rezonabil. În plus, dispozițiile supuse controlului de constituționalitate reprezintă norme de procedură, a căror reglementare este de competența exclusivă a legiuitorului, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 132 din Codul de procedură civilă, cu următorul conținut: „(1) *La prima zi de înfățișare instanța va putea da reclamantului un termen pentru întregirea sau modificarea cererii, precum și pentru a propune noi dovezi. În acest caz, instanța dispune amânarea pricinii și comunicarea cererii modificate pârâtului, în vederea facerii întâmpinării.*

(2) *Cererea nu se socotește modificată și nu se va da termen, ci se vor trece în încheierea de ședință declarațiile verbale făcute în instanță:*

1. *când se îndreaptă greșelile materiale din cuprinsul cererii;*
2. *când reclamantul mărește sau micșorează câtimea obiectului cererii;*
3. *când cere valoarea obiectului pierdut sau pierit;*
4. *când înlocuiește cererea în constatare printr-o cerere pentru realizarea dreptului sau dimpotrivă, în cazul în care cererea în constatare poate fi primită.*

(3) *Reclamantul va putea cere un termen pentru a depune întâmpinare la cererea reconvențională și a propune dovezile în apărare.”*

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 11 referitoare la dreptul internațional și dreptul intern, ale art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi a cetățenilor, ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, ale art. 24 referitoare la dreptul la apărare și ale art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. De asemenea, se invocă prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că legiuitorul a prevăzut pentru reclamant posibilitatea de a cere, la prima zi de înfățișare, un nou termen pentru a întregi sau modifica cadrul inițial al procesului, pentru a suplini anumite lipsuri semnalate până la această dată sau pentru a propune noi dovezi. Aceasta deoarece până la prima zi de înfățișare pot interveni modificări, atât cu privire la introducerea altor persoane în proces, cât și cu privire la obiectul cauzei.

Norma procedurală criticată nu aduce însă, sub niciun aspect, atingere dreptului părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil sau dreptului la apărare al acestora. Astfel, reclamantul este cel care solicită acordarea unui nou termen, numai dacă consideră necesar. Totodată, pe de-o parte, pârâtul are posibilitatea de a se apăra împotriva noilor elemente, cererea modificată comunicându-i-se în vederea formulării întâmpinării, iar, pe de altă parte, orice modificare făcută după prima zi de înfățișare sau după trecerea termenului acordat de instanță în acest scop nu poate fi primită decât dacă pârâtul consimte acest lucru.

În ceea ce privește invocarea principiului egalității în drepturi a cetățenilor, Curtea constată că nici aceasta nu poate fi primită. În măsura în care reglementarea dedusă controlului se aplică tuturor celor aflați în situația prevăzută în ipoteza normei legale, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare, critica potrivit căreia prevederile criticate contravin art. 16 alin. (1) din Constituție nu este întemeiată.

Cât privește pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 53 din Constituție, Curtea reține că acestea sunt aplicabile numai în ipoteza în care există o restrângere a exercitării drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor, restrângere care, astfel cum s-a arătat anterior, nu s-a constatat.

De altfel, prin Decizia nr. 87 din 8 februarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 139 din 26 februarie 2007, Curtea a statuat că dispozițiile art. 132 alin. 1 sunt constituționale.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 132 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Cicchine International” — S.R.L. din Corunca în Dosarul nr. 475/2005 al Tribunalului Mureș și Asociația „Figaro Potra” în Dosarul nr. 1.392/318/2006 al Judecătorei Târgu Jiu.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 noiembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.127
din 27 noiembrie 2007

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor titlului III (art. 77—108)
din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor titlului III (art. 77—108) din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, excepție ridicată de Valeriu Nicolae Predescu în Dosarul nr. 1.342/33/2007 al Curții de Apel Cluj — Secția penală și de minori.

La apelul nominal se prezintă apărătorul ales al autorului excepției. Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Apărătorul ales al autorului excepției solicită admiterea acesteia, reiterând motivele invocate în notele scrise. În susținerea acestor argumente, a făcut trimitere la jurisprudența altor autorități constituționale din Europa, cum ar fi situația Poloniei și a Germaniei.

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată și face trimitere la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 21 septembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 1.342/33/2007, **Curtea de Apel Cluj — Secția penală și de minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor titlului III (art. 77 și următoarele) din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală**, excepție ridicată de Valeriu Nicolae Predescu în dosarul de mai sus având ca obiect executarea unui mandat european de arestare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate sunt incompatibile cu dispozițiile art. 1 paragraful 3 din Decizia-cadru de la Bruxelles din 13 iunie 2002 referitoare la faptul că legea română nu preia prevederile care garantează aplicarea regulilor Tratatului privind Uniunea Europeană referitoare la respectarea drepturilor și principiilor juridice fundamentale, astfel cum sunt ele consacrate de art. 6 din Tratat, ceea ce contravine, pe cale de consecință, dispozițiilor constituționale ale art. 11 referitoare la *Dreptul internațional și dreptul intern*, ale art. 19 referitoare la *Extrădarea și expulzarea*, ale art. 20 alin. (2) referitoare la

prioritatea reglementărilor internaționale, ale art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil, raportat la art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Autorul excepției susține că dispozițiile cuprinse în titlul III al Legii nr. 302/2004 privind mandatul european de arestare nu oferă nicio garanție de asigurare a respectării dreptului la un proces echitabil și dreptului la libertatea și siguranța persoanei, deoarece autoritățile judiciare interne nu exercită niciun fel de control referitor la valabilitatea ordinului de încarcerare și, prin urmare, elimină garanțiile de echitate ale procedurilor. Totodată, este eliminată prezumția de nevinovăție și este nesocotită suveranitatea statului în materie penală, apărarea fiind inexistentă. În opinia sa, recursul prevăzut de art. 941 alin. (1) și (2) din legea criticată nu satisface exigențele prevăzute de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, având eficiența unei garanții formale.

De asemenea, autorul mai arată că dispozițiile legale criticate sunt incompatibile cu prevederile Deciziei-cadru de la Bruxelles din 13 iunie 2002 (art. 1 paragraful 3), deoarece legea română nu preia dispozițiile care garantează aplicarea regulilor Tratatului referitoare la respectarea drepturilor și principiilor juridice fundamentale astfel cum sunt ele consacrate de art. 6 din Tratat. Astfel, autorul excepției mai este nemulțumit de împrejurarea că prevederile legii interne nu conțin dispoziții referitoare la clauza umanitară sau de nediscriminare, cu toate că, în preambulul său, decizia-cadru reamintește despre aceste clauze care ar putea constitui motiv de neexecutare obligatorie sau facultativă a mandatului european de arestare.

În sfârșit, deoarece mandatul european de arestare nu este sub aspectul naturii sale juridice o convenție, ci o decizie judiciară, ar trebui să se înțeleagă că dispozițiile criticate nu pot fi aplicate cetățenilor români, art. 19 alin. (2) din Constituție referindu-se doar la posibilitatea extrădării lor numai în baza unei convenții internaționale în acest sens.

Curtea de Apel Cluj — Secția penală și de minori opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, dispozițiile legale criticate necontravenind prevederilor constituționale invocate.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată deoarece dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate, sens în care face trimitere la jurisprudența Curții Constituționale în materie. De asemenea, transpunând art. 1 alin. (2) din Decizia-cadru nr. 584/JAI din 13 iunie 2002, legiuitorul român a prevăzut, prin dispozițiile art. 77 alin. (2) din Legea nr. 302/2004, că mandatul european de arestare se execută pe baza principiului recunoașterii și încrederii reciproce, fără ca prin aceasta să se poată afirma că se aduce atingere dreptului la apărare al persoanei solicitate.

Prin aderarea la Uniunea Europeană, România a devenit parte și la tratatele constitutive ale Uniunii, astfel încât îi incumbă toate obligațiile ce decurg din aceasta. În acest sens, referirea

din art. 19 alin. (2) din Constituție include în mod necesar și tratatele constitutive al Uniunii Europene. Așa fiind, României îi revine obligația de a transpune deciziile-cadru prevăzute la art. 34 din Tratatul privind Uniunea Europeană, iar Decizia-cadru nr. 584/JAI din 13 iunie 2002 elimină posibilitatea refuzului predării pe simplul motiv al cetățeniei, permițând doar reglementarea unor condiții sau garanții speciale pentru predarea propriilor cetățeni. În acest sens, este de observat că prin dispozițiile art. 87 alin. (2) și art. 88 alin. (2) lit. c¹) din Legea nr. 302/2004 s-a prevăzut, ca o condiție specială pentru predarea cetățenilor români în vederea urmăririi penale sau a judecării, transferarea ulterioară a acestora în România pentru executarea pedepsei ce ar fi eventual aplicate și, totodată, s-a instituit, ca motiv opțional de refuz în cadrul unui mandat european de arestare emis în scopul executării unei pedepse, cetățenia română a persoanei solicitate, dacă instanța română dispune executarea pedepsei în România.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată deoarece dispozițiile legale criticate oferă persoanei interesate o serie de garanții procesuale de natură să asigure respectarea dreptului la un proces echitabil, și anume posibilitatea invocării unor motive obligatorii de refuz al executării, audierea persoanei arestate, existența posibilității de a formula recurs împotriva hotărârii cu privire la executarea mandatului de arestare. De asemenea, judecătorul român, după ce a verificat, în prealabil, dacă au fost respectate condițiile necesare la emiterea mandatului, hotărăște asupra arestării persoanei solicitate, în temeiul legii, și nu asupra temeiniciei urmăririi sau condamnării dispuse de autoritatea străină ori asupra oportunității arestării. În caz contrar, s-ar aduce atingere principiului recunoașterii reciproce a hotărârilor judecătorești date în materie penală.

Nu poate fi reținută nici critica referitoare la încălcarea art. 19 alin. (1) din Constituție, deoarece predarea în baza unui mandat european de arestare, de o parte, și extrădarea, de cealaltă parte, sunt prevăzute de legislația în vigoare ca fiind forme distincte de cooperare judiciară internațională în materie penală.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile titlului III (art. 77—108) din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 594 din 1 iulie 2004, așa cum au fost modificate prin Legea nr. 224/2006,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 534 din 21 iunie 2006, și care reglementează cu privire la *Dispoziții privind cooperarea cu statele membre ale Uniunii Europene în aplicarea Deciziei-cadru nr. 2002/584/JAI a Consiliului Uniunii Europene din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre.*

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin Decizia nr. 583 din 7 iunie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 25 iunie 2007, Decizia nr. 419 din 3 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 330 din 16 mai 2007, și Decizia nr. 400 din 24 aprilie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 296 din 4 mai 2007, a respins ca neîntemeiate excepțiile de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 89, 90, 79 alin. (1) lit. c) și art. 88¹ din Legea nr. 302/2004. Cu acele ocazii, Curtea a arătat că, în logica Deciziei-cadru a Consiliului Uniunii Europene nr. 2002/584/JAI din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre, care este implementată la nivel național prin Legea nr. 302/2004, autoritatea judecătorească a statului membru în care persoana a fost arestată poate hotărî predarea acesteia, dar nu poate să se pronunțe cu privire la temeinicia măsurii preventive sau a hotărârii judecătorești pronunțate în statul solicitant. Contestarea temeiniciei acesteia, deci a hotărârii judecătorești pronunțate într-un stat membru al Uniunii Europene, se va face în statul în care s-a emis hotărârea respectivă, unde persoana solicitată va beneficia de toate garanțiile procesuale existente.

Așa fiind, judecătorul român hotărăște asupra arestării persoanei solicitate în temeiul legii, numai după ce a verificat, în prealabil, dacă au fost respectate condițiile necesare referitoare la emiterea mandatului, și nicidecum nu se pronunță cu privire la temeinicia urmăririi sau condamnării dispuse de autoritatea străină ori asupra oportunității arestării. În caz contrar, s-ar aduce atingere principiului referitor la recunoașterea reciprocă a hotărârilor penale. Totodată, este de semnalat că nu poate fi pus semnul egalității între privarea de libertate dispusă ca urmare a emiterii unui mandat european de arestare și cea dispusă ca

urmare a emiterii unui mandat de arestare preventivă emis de judecătorul român în condițiile Codului de procedură penală.

De asemenea, măsura arestării provizorii dispusă în vederea predării către un stat membru al Uniunii Europene constituie o măsură privativă de libertate temporară în acord cu art. 23 alin. (2) din Constituția României, care satisface pe deplin exigențele constituționale prevăzute de art. 21, partea având la îndemână toate garanțiile procesuale specifice unui proces echitabil, sens în care poate invoca unul din motivele de refuz al executării, are dreptul de a fi informat cu privire la conținutul mandatului european de arestare, are dreptul de a fi audiat și asistat de un apărător ales sau numit din oficiu, are dreptul la un interpret dacă nu înțelege ori nu vorbește limba română și are posibilitatea de a formula recurs împotriva hotărârii referitoare la arestare etc.

În sfârșit, este de remarcat, doar cu titlul comparativ, că prin Decizia Curții Constituționale poloneze din 27 aprilie 2005, P1/2005, s-a statuat că art. 607 paragraful 1 din Codul de procedură penală care permitea predarea unui cetățean polonez către un alt stat membru al Uniunii Europene în baza unui mandat european de arestare încalcă art. 55 alin. (1) din Legea fundamentală a Poloniei, care interzicea extrădarea cetățenilor săi fără niciun fel de normă derogatorie. Ulterior, Constituția Poloniei a fost revizuită în sensul de a permite extrădarea propriilor cetățeni ori de câte ori există o obligație internațională în acest sens, astfel încât din luna noiembrie 2006, tocmai în scopul îndeplinirii obligațiilor ce decurg din statutul de țară membră a Uniunii Europene, cetățenii polonezi pot fi predați în baza unui mandat european de arestare.

În ceea ce privește situația Germaniei, este de arătat că legea inițială de transpunere a deciziei-cadru privind mandatul european de arestare a fost declarată neconstituțională nu pentru că nu permite cenzurarea de către autoritatea judiciară germană a temeiniciei măsurii preventive sau a hotărârii judecătorești pronunțate în statul solicitant, ci pentru că nu a ținut seama de necesitatea respectării drepturilor fundamentale, inclusiv dreptul de a beneficia de o cale de atac, situație care, după cum s-a arătat, nu este întâlnită în legea română.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor titlului III (art. 77—108) din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, excepție ridicată de Valeriu Nicolae Predescu în Dosarul nr. 1.342/33/2007 al Curții de Apel Cluj — Secția penală și de minori.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 noiembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

P R E Ț U R I L E
publicațiilor legislative pentru anul 2008
— pe suport fizic —

Denumirea publicației	Prețul abonamentului anual (lei)	Prețul abonamentului trimestrul I (lei)	Prețul abonamentului lunar (lei)
• Monitorul Oficial, Partea I, în limba română	1.670	428	150
• Monitorul Oficial, Partea I, în limba română, numere bis*	285	—	—
• Monitorul Oficial, Partea I, în limba maghiară	1.500	375	—
• Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.250	562	—
• Monitorul Oficial, Partea a III-a	430	107	—
• Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.720	430	—
• Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.600	400	—
• Monitorul Oficial, Partea a VII-a	540	135	—
• Colecția Legislația României	450	112	—
• Colecția de hotărâri ale Guvernului și alte acte normative	750	187	—
• Breviar legislativ	70	17	—
• Repertoriul actelor normative	120	—	—

* Cu excepția numerelor bis de interes restrâns.

Prețurile includ T.V.A. 9%.

Abonamentele la publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial” se pot efectua prin următoarele societăți de distribuție:

- ◆ COMPANIA NAȚIONALĂ „POȘTA ROMÂNĂ” — S.A. — prin oficiile sale poștale
- ◆ RODIPET — S.A. — prin toate filialele
- ◆ ACTA LEGIS — S.R.L. — București, Str. Lirei nr. 11, parter, ap. 1, (telefon/fax: 411.91.79; 411.54.08)
- ◆ INFO EUROTRADING — S.A. — București, Splaiul Independenței nr. 202A (telefon: 316.30.57, fax: 316.30.58)
- ◆ INTERPRESS SPORT — S.R.L. — București, Piața Presei Libere nr. 1, corp B, et. 2, camerele 256—259, OP 33 (telefon/fax: 313.85.07; 313.85.08; 313.85.09)
- ◆ MEDIA PRESS ABONAMENTE — S.R.L. — București, str. Izvor nr. 78, et. 2 (telefon: 311.97.84, fax: 311.97.85)
- ◆ M.T. PRESS IMPEX — S.R.L. — București, bd. Basarabia nr. 256 (telefon/fax: 255.48.15; 255.48.16; 255.48.17)
- ◆ PRESS EXPRES — S.R.L. — Otopeni, str. Flori de Câmp nr. 9 (telefon/fax: 221.05.37; 0745.133.712)
- ◆ ZIRKON MEDIA — S.R.L. — București, str. Pictor Dimitrie Hârlescu nr. 6, sector 2 (telefon: 255.18.00, fax: 255.18.66; 255.19.18)
- ◆ ART ADVERTISING — S.R.L. — Râmnicu Vâlcea, str. Regina Maria nr. 7, bl. C1, sc. C, mezanin II (fax: 0250/73.54.75, telefon: 0350.40.59.87; 0350.40.59.88)
- ◆ CALLIOPE — S.R.L. — Ploiești, str. Elena Doamna nr. 62—64 (telefon/fax: 0244/51.40.52, 0244/51.48.01)
- ◆ DIFSTARPRESS — S.R.L. — Slobozia, bd. Matei Basarab, bl. I60, sc. A, ap. 15 (telefon/fax: 0243/23.23.68)
- ◆ CURIER PRESS — S.A. — Brașov, str. Traian Grozăvescu nr. 7 (telefon/fax: 0268/47.05.96; 0268/47.56.68)
- ◆ MIMPEX — S.R.L. — Hunedoara, str. Ion Creangă nr. 2, bl. 2, ap. 1 (telefon/fax: 0254/71.92.43)
- ◆ ROESTA — S.R.L. — Curtea de Argeș, str. Valea Iașului, bl. P10, sc. B, ap. 18 (telefon/fax: 0248/72.11.43)
- ◆ VIAȚA LIBERĂ — S.A. — Galați, Str. Domnească nr. 68 (telefon: 0236/46.06.20, fax: 0236/46.08.75)
- ◆ UNITATEA — S.R.L. — Alba Iulia, str. Traian nr. 26 (telefon: 0258/81.16.31, fax: 0258/81.28.43)
- ◆ MANPRES DISTRIBUTION — S.R.L. — București, Piața Presei Libere nr. 1, (OP 33 — CP 24) (telefon/fax: 0318.06.20.33)
- ◆ CUGET LIBER — S.A. — Constanța, bd. I.C. Brătianu, nr. 5 (telefon: 0241/58.21.20, fax: 0241/61.95.24)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru vânzări și relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 158818